

Γιατί η άνοιξη
θεωρείται η ωραιότερη
εποχή του χρόνου;

Εβελίνα Τσαρούχα, τμ. Α3

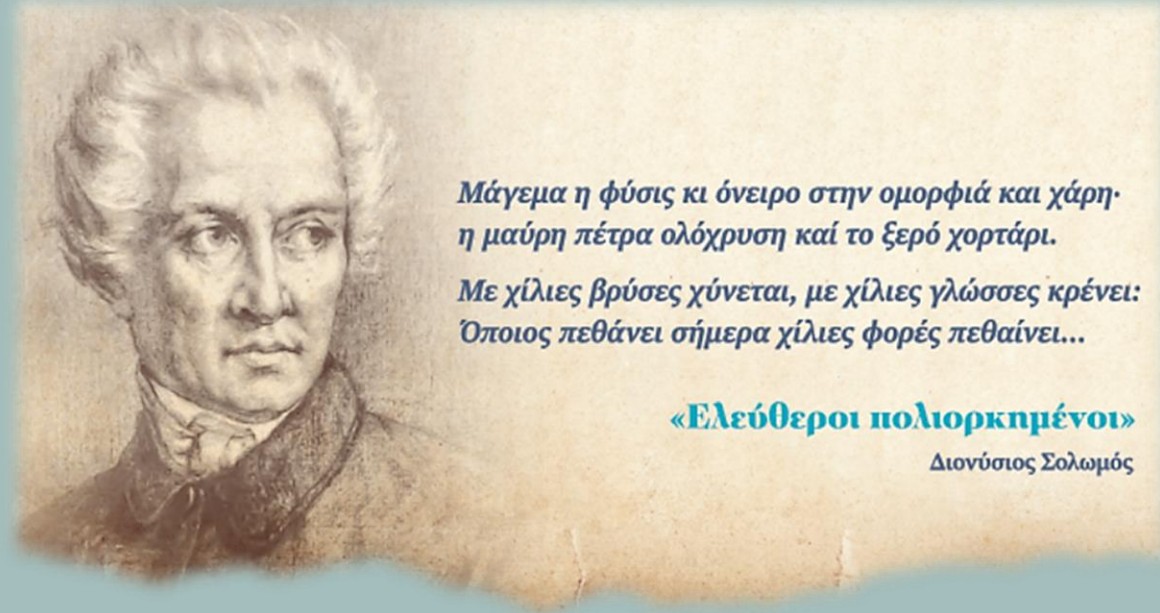
Η Άνοιξη είναι μία από τις τέσσερις εποχές του χρόνου ανάμεσα στον χειμώνα και το καλοκαίρι. Περιλαμβάνει τους μήνες Μάρτιο, Απρίλιο και Μάιο. Η ονομασία της αποδίδει ή ερμηνεύει την αρχαία ελληνική λέξη “έαρ”. Σημαίνει την εποχή του έτους κατά την οποία «ανοίγει ο καιρός», ανανεώνεται η φύση και οι μέρες είναι μεγαλύτερες και φωτεινότερες. Παρόλο βέβαια που τις πιο πολλές φορές ο πρώτος της μήνας μας δείχνει τη χειμωνιάτικη αγριάδα του («Μάρτης γδάρτης και κακός παλουκοκαύτης» έλεγε ο σοφός λαός μας), με το που θα μπει ο Απρίλιος γλυκαίνει ο καιρός και η θερμοκρασία ανεβαίνει σιγά σιγά.

Όλη η φύση γύρω μας γίνεται ένας τεράστιος πίνακας ζωγραφικής: οι κήποι, οι αυλές, τα πάρκα πρασινίζουν και ανθοβολούν. Τα δέντρα γεμίζουν καρπούς, τα αγριολούλουδα στα λιβάδια, το χαμομήλι στους κάμπους, οι κατακόκκινες παπαρούνες, οι μαργαρίτες, οι τριανταφυλλιές, οι βιολέτες, τα ζουμπούλια, οι κίτρινες ανεμώνες, η πασχαλιά και το αγιόκλημα σκορπούν το μεθυστικό τους άρωμα παντού. Τα αποδημητικά πουλιά γυρίζουν πια και αυτά στις παλιές τους φωλιές. Πετούν στον καταγάλανο ουρανό και μαζί με όλα τα άλλα αρχίζουν το χαρούμενο τραγούδι τους. Φυτικό και ζωικό βασίλειο μπαίνουν σε φάση αναπαραγωγής. Η θάλασσα με τη σειρά της μαζεύει τα αγριεμένα κύματα και γαληνεύει.

Δεν είναι βέβαια τυχαίο το γεγονός ότι η ομορφιά της φύσης αυτήν την εποχή ενέπνευσε και συνεχίζει να εμπνέει σοφούς, ποιητές, συγγραφείς και καλλιτέχνες από όλα σχεδόν τα μέρη της γης από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας. Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι αρχαίοι Έλληνες τη λάτρευαν στο πρόσωπο της νύμφης Χλωρίδας, της Ώρας Θαλλούς, της Χάριτος Αυξούς και φυσικά της θεάς Δήμητρας και της κόρης της Περσεφόνης, της οποίας η επάνοδος από τον Άδη σηματοδοτούσε την αναγέννηση της φύσης. Οι Αθηναίοι μάλιστα γιόρταζαν τον ερχομό της με τα Ανθεστήρια, γιορτή προς τιμή του θεού Διόνυσου που σχετιζόταν κατεξοχήν με το πνεύμα της.

Αλλά και στα νεότερα χρόνια, όσον αφορά τα λογοτεχνικά κείμενα, συμβολίζει την αναγέννηση και την ελπίδα, μια νέα αρχή, για να ανανεώσουμε τον ενθουσιασμό και το κέφι για ζωή που ζει μέσα μας. Ο Διονύσιος Σολωμός στους Ελεύθερους Πολιορκημένους (Β' σχεδίασμα) παρουσιάζει την ανοιξιάτικη φύση στην ομορφότερη ώρα της, η οποία αποτελεί έναν **«Πειρασμό»** για τους πολιορκημένους στιγμή. και εξουθενωμένους από την πείνα Μεσολογγίτες που τους καλεί να απολαύσουν τη ζωή εγκαταλείποντας τον αγώνα τους. Απελπισμένοι λοιπόν και λυπημένοι νιώθουν σαν να πεθαίνουν χίλιες φορές μια τέτοια

Ακόμη, σε ένα από τα έργα του ο Στρατής Μυριβήλης, γράφει με ευχάριστη και γιορταστική διάθεση για την αγαπημένη του εποχή που μόλις ήρθε: “Στα ακρογιάλια του Αιγαίου η άνοιξη βγαίνει από τη θάλασσα. Ένα πρωί ο αγέρας φέγγει πιο γαλάζιος, τα κύματα ξεδιπλώνουν στην άμμο τον νέο ρυθμό με κοντές αναπνοές. Το πέλαγο μυρίζει φρεσκάδα, παντού το κεντάνε σύντομες απανωτές αστραπιές. Τότες ανοίγουν πάνω στα τρεμουλιάρικα νερά κύκλοι ασημένιοι, μ’ ένα χρώμα σαν το στήθος του παγονιού. Είναι αμέτρητοι, ο ένας μέσα στον άλλον, ο ένας κυνηγά τον άλλον. Έτσι ως τον ορίζοντα”. Με εξίσου μαγευτικά λόγια την περιγράφει και ο ποιητής Κώστας Καρυωτάκης: “Έφτασ’ η ώρα Άνοιξη - το λεν τα χελιδόνια - κι ο σκυθρωπός Χειμώνας εκίνησε να φύγει· του στέλνει κείνη λούλουδα, αυτός της ρίχνει χιόνια, και με τ’ αθώο γέλιο της τα δάκρυά του σμίγει.”. Αλλά και ο Άγγλος ποιητής Άλφρεντ Τέννυσον τη χαρακτηρίζει ως «την παιδική ηλικία του έτους» ενώ ο Γκαίτε ως «μια πανήγυρη της Φύσεως».

Αρκεί, επίσης, μια ματιά στους μοναδικούς πίνακες των Γιόχανσον, Μιλλέ, Μποτισέλι, Μονέ, Ρενουάρ, Αρτσιμπόλντο, Βαν Γκογκ και πολλών άλλων ζωγράφων, από την εποχή της Αναγέννησης μέχρι και σήμερα, για να απολαύσουμε ανοιξιάτικες εικόνες αποτελούμενες από λουλούδια, υπέροχα χρώματα, λαμπερό ήλιο, γραφικά τοπία και ανέμελες στιγμές. Όλες τους, χωρίς αμφιβολία, αποτυπώνουν τα κύρια χαρακτηριστικά της και προβάλλουν τη μοναδικότητά της. Θεωρείται και θεία εποχή, αφού περιλαμβάνει γιορτές που συνδέονται με την ιστορία και τη θρησκεία μας: τη διπλή γιορτή της 25ης Μαρτίου και το Άγιο Πάσχα, μια από τις μεγαλύτερες και λαμπρότερες γιορτές της Χριστιανοσύνης όπου μαζί με τον Χριστό, ανασταίνεται η φύση και ο άνθρωπος. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθούμε και στην Πρωτομαγιά, τη γιορτή των λουλουδιών αλλά και των εργαζομένων. Όλοι οι άνθρωποι και κυρίως αυτοί των πόλεων την ημέρα αυτή, ανυπομονούν να βρεθούν κοντά στο φυσικό περιβάλλον, μακριά από το τσιμέντο και τους έντονους ρυθμούς της καθημερινότητας. Έτσι, ξεχύνονται στις εξοχές για «να πιάσουν τον Μάη» και να χαρούν τη μαγεία της ανοιξιάτικης φύσης. Μάλιστα, γυρίζοντας στα σπίτια τους, φέρνουν ένα στεφάνι, φτιαγμένο από διάφορα λουλούδια του αγρού, που το κρεμούν στην εξώπορτα του σπιτιού τους ή στο μπαλκόνι για το καλό του χρόνου.

Καθώς λοιπόν εγκαταλείπουμε τη μουντή και καταθλιπτική ατμόσφαιρα του χειμώνα και μπαίνουμε στην άνοιξη, οι περισσότεροι από εμάς, ανανεωνόμαστε ψυχικά, πλημμυρίζουμε από θετικά συναισθήματα με αποτέλεσμα να γινόμαστε πιο αισιόδοξοι, πιο ανοιχτοί σε αλλαγές. Επίσης, έχοντας ως σύμμαχο τον καλό καιρό πηγαίνουμε εκδρομές και έχουμε περισσότερες ευκαιρίες για υπαίθριες δραστηριότητες όπως πεζοπορία, κηπουρική και αθλήματα με αποτέλεσμα να φτιάχνει η διάθεσή μας και να μειώνεται το άγχος μας. Επιπρόσθετα, αυξάνουμε τις κοινωνικές μας επαφές και προετοιμαζόμαστε για το καλοκαίρι. Τέλος, θέτουμε νέους στόχους σε προσωπικό και επαγγελματικό επίπεδο και κάνουμε νέα ξεκινήματα έχοντας ως κινητήρια δύναμη την αναγέννηση της φύσης.

Αναμφισβήτητα λοιπόν η εποχή αυτή πλημμυρισμένη από χρώματα και αρώματα είναι η ωραιότερη, αφού έχει άρωμα ελπίδας και μας παρακινεί να ανθίσουμε μαζί της. Και αν κάποιοι δεν χαίρονται ιδιαίτερα με τον ερχομό της, ας μην ξεχνούν ότι, «την άνοιξη, εάν δεν τη βρεις, τη φτιάχνεις», όπως λέει και ο Οδυσσεύς Ελύτης, ο οποίος μας υπενθυμίζει με αυτόν τον στίχο ότι με αισιοδοξία και δημιουργικότητα μπορεί πάντοτε, ακόμα και σε δύσκολες περιόδους, να ανθίσει κάποιο «λουλούδι» για τον καθένα από εμάς.